

HERMÈS

Copy De Raaf

Ravenstraat 25

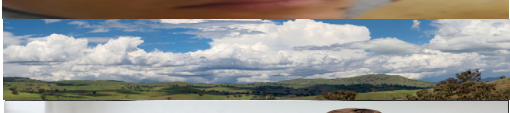
3000 Leuven

www.deraaf.be

Schrijven voor Hermes?

Kriebelt het bij jou ook om zelf te schrijven? Aarzel dan zeker niet om contact met ons op te nemen via hermes.historia@gmail.com

Hou onze Facebook-pagina in de gaten voor nieuws over de redactievergaderingen.

Voorwoord	4
van de praeses en redactie	
Historia Onthaal's	8
survivalgids voor de eerstejaars	
Onthaal's	12
favoriete spots	
Hermes Hemelingeprezen	13
Haiku's	
De sprookjes	14
van studentierim	
Wat als	16
Charlie Chaplin niet over de banaan viel?	
Milan	18
Hekelt	
De patat	20
der West-Vlaming	
Dromen	22
boven woorden	
Kleuters, peuters	24
en studenten	
Test: welk type	26
Ambetanterik ben jij?	
Ik denk dus ik ben,	28
Op HLN	
Björn Soenens	30
legt uit	
Spelletjes	31
spelen	

Colofon

Hermes - Kringblad Historia - Jaargang 16 - Academiejaar 2019-2020 - Nummer 1

Redactie: Robbe Verbrugge - Alec Verhaeren

Gratis uitgave - Niet op de openbare weg gooien

Kring Historia noch de redactie van Hermes zijn verantwoordelijk voor de meningen die in dit magazine geuit worden. Dezen blijven eigen aan de auteurs. Heeft u vragen of opmerkingen over de hermes of publicaties in de

hermes? Stuur deze dan zeker op naar hermes.history@gmail.com of contacteer ons via onze Facebookpagina

Doorwoord van de praeses

Liefste Historianen, sympathisanten, eerstejaars en reeds meer geëxperimenteerde Leuvense parels,

het is daar weer, het academiejaar. Of je deze zomer nu de verste uithoekjes van de wereld aan het verkennen was of je boeken er voor de tweede (of eerste) keer bijnam, één iets heeft ieder van jullie ervaren: het gemis van Leuven, van het goede studentenleven en van ons fier Historia. Treur niet langer: WE ARE BACK!!! Je leest het goed, welkom bij een nieuw werkingsjaar van jullie liefste studentenkring. We staan met een fantastisch team klaar om jullie opnieuw met open armen te ontvangen, vertegenwoordigen en vermaken. Verwacht je aan culturele hoogstandjes, een goede vertegenwoordiging op studentikoos en onderwijsvlak, de zotste feestjes, een beetje sport in dit Leuvense leven en nog zoveel meer. Ons team Onthaal staat ondertussen al een maand of twee te springen om alle 2001tjes welkom te heten in Leuven. Aan alle eerstejaars dus: welkom! Niet enkel bij ons nieuw werkingsjaar, maar eveneens bij de opleiding geschiedenis, in de mooiste studentenstad en bij de Letterenfamilie. De eerste weken zijn druk. Er staat jullie heel wat te wachten. Op de eerste plaats een belangrijk jaar, een jaar waar de meesten onder ons op terugblikken als een van de mooiste jaren. Vriendschappen voor het leven worden hier gesloten, je verdere studentencarrière beslist. Wij zijn hier om jullie hierin te ondersteunen, te helpen en het beste uit het studentenleven te laten halen. Mis zeker ons onthaalweekend van 4 tot 6 oktober niet! Hier leer je je jaargenoten beter kennen en kan je reeds kennismaken met kring Historia. De meter- en peteravond

en andere onthaalactiviteiten zijn zeker ook de moeite. Geen zorgen, we zijn de ouderejaars niet vergeten! Hou je vast want voor je het weet zit je op de perma (ons kringlokaal) van een cocktail te nippen met je vrienden of te dansen in de FAK op een dinsdagavond. Ik hoop dat we elkaar zullen treffen op TD's, cantussen etc. Daarnaast vinden we het ook belangrijk dat de studenten buiten de lessen en hun boeken in contact komen met geschiedenis en cultuur in het algemeen. Om dat waar te maken staan team Cultuur en team Toneel klaar voor jullie! Voor onze culturreis, quizen, liveoptreden en nog veel meer moet je bij de vijf cultuurtoppers zijn. Bij CuDi kan je ook dit jaar terecht voor boeken en cursussen aan democratische prijzen. Een nieuw werkingsjaar, maar wat voor een! In februari vieren we onze 85ste verjaardag. Verwacht je heel het jaar door dus maar aan tal van Lustrumactiviteiten. Jullie kunnen dit jaar op ons rekenen. Historia is een open vereniging en laten we duidelijk zijn: iedereen is welkom, op al onze activiteiten. We zijn er voor jullie, maar we rekenen ook op jullie. Laat je stem horen op bijvoorbeeld Onderwijs Hearings, opdat we jullie beter kunnen vertegenwoordigen. Kom je amuseren, kom genieten en kom bijdragen aan wat in onze harten leeft: kring Historia. Laten we er samen aan bouwen. Laten we dit nieuwe jaar onvergetelijk maken. Tot snel!

Uw praeses,
Lucie

Voorwoord van de redactie

Gegroet allen,

welkom in de allernieuwste editie van de Hermes! Nieuwigheid komt gepaard met verandering en die laatste wordt gekenmerkt door voornamelijk wijzigingen in de redactie. Tot ziens Milan Vandermeulen, we zullen uw inzet die je de voorbije drie jaar hebt geleverd voor dit bescheiden magazine nooit vergeten! Tot ziens Marcel Schoofs, we zullen uw inzet die je het voorbije jaar hebt geleverd voor dit bescheiden magazine nooit vergeten! Gelukkig konden ze het alle twee niet laten om toch nog een bescheiden bijdrage te leveren aan deze editie, waardoor jullie wederom kunnen genieten van de “Hermes’ hemelingeprezen Haiku’s” en uiteraard “Milan Hekelt”. Voor zij die zich al afvragen of “Ik denk dus ik ben op HLN” er nog is (en duidelijk de inhoudstafel niet lezen): geen paniek! Het stukje van maandelijks satire is terug van nooit weggeweest. Verder zullen jullie lezers moeten ploegen in een volledig nieuw aanbod. Zo komen er vanaf nu sprookjes in de Hermes, zal jullie creativiteit worden aangescherpt door alternatieve geschiedenis en komt VRT-Amerikacorrespondent Björn Soenens een woordje uitleg geven. Maar uiteraard mogen we onze allernieuwste lezers niet vergeten: de gloednieuwe eerstejaars. Voor zij die al krampen in de buik krijgen van de stress als nieuwkomer: geen paniek! Team onthaal staat

jullie bij en zal in de Hermes verschillende tips & tricks geven om het eerste jaar aan de KUL zowel als student als fuifbeest te overleven. De drie jongedames zullen hun favoriete uitgangsplekken voorstellen (want geloof het of niet: unief is niet alleen studeren) en uitleg geven over de universiteit zelf (want geloof het of niet: unief is niet alleen feesten). Dus geen zorgen beste eerstejaar, wij verwelkomen jou met open armen! Omdat ik schrik heb dat het voorwoord niet lang genoeg zal zijn, volgt nu een klein excerpt van Shakespeare’s “Richard III”: ‘Now is the winter of our discontent, made glorious summer by this son of York. And all the clouds that lowered upon this house, deep in the bosom of the ocean buried.’ Prachtig geschreven. Verder kunnen jullie genieten van een mooie persoonlijkheidstest, een analyse over de verschillen en gelijkenissen tussen peuters & studenten en een interessante studie over de West-Vlaming (kalm, kalm, tis ni allemaal negatief). Dat allemaal nog gevolgd door vele meer! Dus geniet er maar van zou ik zo zeggen en hopelijk zijn jullie niet teleurgesteld. Ik bedoel het is de eerste keer zonder Milan, wees een beetje begripvol. Verdomme.

Veel leesplezier!

Uw prikkelbare redactie, Alec Verhaeren en Robbe Verbrugge

Welkomstwoord van onthaal

Dag Allerliefste eerstejaars,

Eerst en vooral een dikke proficiat! Dat jij hier nu de eerste Hermes van het jaar aan het lezen bent, betekent dat jij als brave student in een van de eerste lessen van het academiejaar zit. Hoera! Omdat deze drukke eerste weken soms wat spannend en overweldigend kunnen zijn, staat Historia's team Onthaal helemaal klaar om jullie wegwijs te maken in dé studentenstad van België. Ondanks de urban myths die de ronde doen over studentenkringen, zijn we niet enkel goed voor een zot feestje en zatte avonden. Wij organiseren ook tal van onthaalactiviteiten zodat jullie je al helemaal thuis voelen als student in Leuven en als lid van Historia. In de eerste weken kan je al verschillende studentengoals vervullen zoals meegaan op Onthaalweekend, meedoen aan je eerste cantus, de schachtenverkoop en de studentendoop! We zorgen ook voor wat meer ontspannende activiteiten (van een gezellige bowling tot een zalig cocktailfeestje) zodat jullie kennis kunnen maken met mede-eerstejaars en

natuurlijk ook de ouderejaars. Daarnaast hebben we ook een peter- en meterprogramma, waarbij elke eerstejaar die dit wenst, een ouderejaars als meter of peter krijgt. Bij hen kun je terecht met vragen over vakken, papers, leukste cafés of allerhande andere onderwerpen. Alle eerstejaars zijn ook meer dan welkom op ons Onthaalweekend van 4 tot 6 oktober. Ideaal om leuke mensen te ontmoeten, prille vriendschappen te versterken, op cantussen te oefenen en onze werking van heel dichtbij te leren kennen. In deze eerste editie van de Hermes geven wij, drie rasechte Leuvense locals, jullie alvast onze favoriete plekjes mee waar je gezellig kan vertoeven tussen de lessen door (als je even niet in de bib zit). Wij zijn trots dat jullie al keurig in de aula zitten en wij hebben er alvast heel veel zin in!

Team Onthaal aka uw studentenmoeders
Ynse, Noa en Laurien

ONTDEK
OOK!

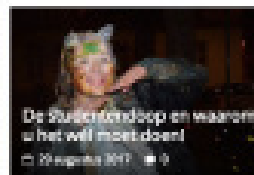

DE KEINEIGE HERMES INTERNETWEBSITE

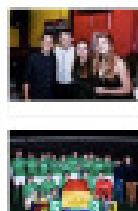
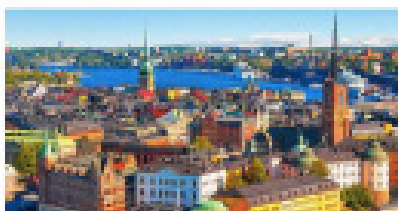
saterdag, november 11, 2017 14:03:06 's ochtend om 17:00 uur lokale tijd

OVER ONS DEZE WEEK MIJN OEDACHT! HERMES HOORT UIT HERMES HIKELT HUMOR RUBRIEKEN BEEESHOP VOOR EERSTJAARS

Nieuws uit onze kring

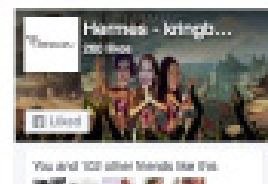

Animatie Aan Het Woord: Crazy in love met de feestweek

12 augustus 2017

Sport Sprekt: Ode aan een non ingroete 2-2 overwinning

Ook wij zijn sociaal

Nu met hashtags, yolo's, swags, Ganga Style, MTV en Hannah Montana!

Ook open op zondag!

www.hermes.kringhistoria.be

HISTORIA ONTHAAL'S SURVIVALGIDS VOOR DE UNIVERSITEIT

HOE OVERLEEF IK HET EERSTE
JAAR AAN DE KU LEUVEN?

Het middelbaar... De ene walste er moeiteloos doorheen, de andere is nog steeds verwonderd dat hij/zij deze afschuwelijke marteling zes jaar lang (bijna) heelhuids heeft doorstaan. De universiteit is een nieuwe onontdekte wilde jungle waar jullie opnieuw als groentjes moeten zien te overleven. Gelukkig brengt Historia u hier de heilige graal voor eerstejaars studenten: De Unief survivalgids voor beginners. Ned Bigby en zijn survivalgids voor het middelbaar is hier niets tegen! Deze tips and tricks voor de eerste weken zijn samengesteld door echte studentenexperts en Leuvenconnaisseurs met jarenlange ervaring en geeft u een gigantische voorsprong op uw medestudenten. Wanneer zij nog wekelijks geld bloeden door onverantwoordelijk spenderen en wat verdwaasd rondlopen in de studentenstad, krijg jij die studentenkortingen aan elkaar en weet jij al alle verborgen parels van Leuven zijn. Pas deze overlevingskills toe en wij garanderen dat u heelhuids doorheen de universiteits jungle geraakt!

HOE OVERLEEF IK..

DE EERSTE WEEK?

De eerste week is altijd wel chaotisch, zeker als je nog niemand kent. Daarom is het belangrijk om meteen nieuwe mensen te ontmoeten. Maak hiervoor zeker gebruik van de activiteiten van Historia, zoals de eerstejaarsbowling, het eerstejaarscocktailfeestje, de eerstejaarscantus en zeker ook het Onthaalweekend. Op deze activiteiten leer je onder het motto “hoe meer zielen, hoe meer vreugd” niet enkel je jaargenoten kennen, maar ook de ouderejaars. Komen is dus de boodschap! Schrijf je in voor het peter- en meterprogramma van Historia. Zo heb je een ervaren en wijze ouderejaars aan je zijde die je wegwijs kan maken in Leuven en het studentenleven én heb je meteen iemand om mee te praten op feestjes die je dan weer kan voorstellen aan andere mensen. Zoek van tevoren al op in welke aula’s je les hebt op, zo vermijd je last minute met je gsm en google maps te sukkelen en alsnog te laat te zijn. (En zo vermijd je tevens het laten vallen van je gsm terwijl je wanhopig probeert te raden of je nu toch wel juist zit en dan je scherm te breken. De auteurs spreken uit ervaring). In deze lijn is het ook handig om goed op te letten tijdens

de rondleiding de eerste dag, zeker als, je net zoals wij, niet gezegend bent met een uitmuntend oriëntatievermogen.

Na die eerste infosessies en lessen begint het pas echt te dagen wat je allemaal moet doen voor je studies en papers. Geen paniek! Schrijf je in voor de meter- en peteravond, waar je jouw eigen persoonlijke hulpvaardige ouderejaars aka geschiedenisveteraan aka takenhulpje aka samenvattingsbitch aka mentale coach krijgt toegewezen. Bereid je voor op veel campuswissels! Met de fiets zijn de afstanden tussen het MSI, VHI, de Valk en de sociale wetenschappen campus makkelijker te overbruggen. Boetes en tegenliggers vermijden? Check die vele verdomd irritante eenrichtingsstraten op voorhand al uit. Want ja ook in Leuven is er een circulatieplan (zucht). Breng de eerste week zeker een bezoekje aan de Letterenbib (LBIB) in het erasmushuis en de centrale bib (CBIB) aan het Ladeuzeplein. Hier zul je nog vele uren slijten om te studeren en aan taken te werken, dus het is zeker handig om deze al op voorhand wat te leren kennen. Vergeet zeker je studentenkaart niet. Geen studentenkaart, niet binnen!

Vorig jaar hebben zowel de bacheloropleiding als de masteropleiding een heuse transformatie meegemaakt.

Om deze reden zijn enkele vakken en proffen veranderd, waardoor de gids niet volledig kan zijn. We rekenen dus op jullie ervaring om hem in de volgende jaren aan te vullen, maar voorzien jullie natuurlijk wel al van tips voor de vakken die hetzelfde bleven! Professor Katelijn Vandorpe geeft het vak Geschiedenis van Griekenland en Rome. Een heel leuk vak met een heel leuke prof. Nota's nemen is aangeraden, maar zo goed als alles wat ze in de les vertelt, staat ook goed in haar cursus. Haar lessen zijn echter wel op een leuke en enthousiaste manier gegeven, waardoor ze bijwonen zeker geen opgave is. Professor Ortwin Huysmans zal jullie meer bijbrengen over de Geschiedenis van de Middeleeuwen. Deze jongeman vervangt sinds dit jaar een geliefde professor onder de studenten, namelijk Brigitte Meijns. Veel succes! Het vak Inleiding tot de Historische Kritiek (IHO in het kort) wordt gegeven door professor Violet Soen. Voor het vak hebben wij slechts 1 tip: zakdoekjes, veel zakdoekjes.

EEN BUDGET?

Voor velen onder jullie zal het waarschijnlijk ook de eerste keer zijn dat je met een week-of maanbudget moet rondkomen. Om te vermijden dat je al meteen bankroet gaat, geven we hieronder enkele van de beste en goedkoopste restaurantjes in Leuven: Thai House: zin in een lekkere curry voor 4,5 euro? Dan zal deze plek je snel nauw aan het hart liggen. Alma (1 en 2): tegen frieten à volonté zeggen wij zeker geen nee! Neem zeker je studentenkaart mee voor een volledige maaltijd voor slechts enkele euro's. Donki: Taco's en burrito's op de Oude Markt gaan er altijd wel in. Coup de Soup: serveert warme soepjes voor koude dagen. Panache: heeft de beste broodjes van heel Leuven! Probeer zeker ook eens goedkoop eten te scoren op de markt elke vrijdag in Leuven. Cursussen zijn dure beestjes. Koop een Acco-aandeel om er wat te besparen, maar check

PROFFEN/LESSEN?

Die zul je wel nodig hebben voor de tranen die dit vak met zich meebrengt. Hou het goed bij en leer zeker je historici! L-informatievaardigheden is sinds vorig jaar een nieuw vak. Niet het meest sexy vak, maar wel broodnodig in onze opleiding. De tweedejaars geschiedenis zullen jullie hier meer tips over kunnen geven. Benut zeker ook de monitoraatsoefeningen en Pal-sessies. Hierin worden heel wat tips gegeven over hoe je vakken het beste aanpakt en worden ook voorbeeld examenvragen gezamenlijk opgelost. Neem ook zeker deel aan de proefexamens: hieruit kun je makkelijk afleiden of je studiemethode juist zit en welke vakken extra aandacht vereisen. Wat is nu de beste plek in de aula? Als je een stopcontact nodig hebt: helemaal vanachter in de hoek of vooraan in de hoek. Wil je goed opletten: Op de tweede tot vijfde rij. Wil je normaal de les volgen: ergens in het midden. Zit je er eigenlijk gewoon uit schuldgevoel of wil je voor de prof verbergen dat zijn stemgeluid in de microfoon je kater eigenlijk alleen maar erger maakt: ergens achteraan.

vooral eerst de CuDi uit: hier verkopen we cursussen voor gegarandeerd de laagste prijs. Ook het uitgaansleven kan best prijzig zijn. Probeer hierom zeker eens de vele fakbars die Leuven rijk is uit! (On)vergetelijke avonden en vele verloren ochtenden voor slechts enkele euro's verzekerd! Onze eigen Fakbar, Fakbar Letteren, is vorige zomer helemaal onder handen genomen. Kom dus zeker mee genieten van het vernieuwde interieur en de oude sfeer. Vergeet zeker je studentenkaart niet mee te nemen! Hou zeker ook fb in de gaten voor de verschillende superfeestjes en -TD's die Historia organiseert: hele avonden plezier/cocktails/dansen voor zeer weinig geld. Wil je nog feesten tot in de late uurtjes, zijn de seven Oaks en de Bierkelder echte aanraders.

KOTLIFE?

Je zit natuurlijk niet alleen op kot. Overal om je heen, en dat mag je best letterlijk nemen, zitten andere studenten. Probeer wat tolerant te zijn ten opzichte van hen, maar voel je zeker niet geremd om er iets van te zeggen als het te luidruchtig/grof/stinky wordt. Koop alvast een extra lamp en een klein gereedschapskistje met een schroevendraaier, hamertje en tang. Niets is zo vervelend als 's avonds met een kleine reparatie of kapotte lamp zitten en niets hebben om het te maken of te vervangen. Geef niet teveel geld uit aan dure meubelen etc.

De Ikea en kringloopwinkel hebben vaak leuke koopjes! Ook bierglazen zijn vaak in deze laatste te vinden voor slechts een paar cent per stuk. Kerstlichtjes zijn supergezellig en geven zowel sfeer als licht. Pimp je kot, je zit er nog vier jaren van je leven. Let op wat er nog in je koelkast staat. Dingen laten vervallen is zonde (en weggegooid geld). Je kunt op het eind van de week afspreken met vrienden om restjes te eten die jullie nog hebben staan. Supergezellig en economisch!

Dit waren dan onze Gouden Tips voor Eerstejaars! Hopelijk hebben jullie er wat aan, maar moesten jullie nog met vragen zitten over om het even welk onderwerp, mogen jullie ons die gerust altijd stellen!

PRO TIP VOOR DE ZOTSTE EERSTEJAARS: maak je zeker lid van de facebookgroep; Geschiedenisvriendjes (eerste bachelor KU leuven) voor onderwijsgerelateerde zaken en Onthaalvriendjes voor de eerstejaarsevenementen.

ONTHAAL'S FAVORIETE SPOTS

Team Onthaal bestaat dit jaar uit drie straffe madammen, alle drie toevallig born and raised in Leuven. Wij kennen Leuven op ons duimpje en kunnen jullie ook al de beste plekjes tonen!

1. PUNTO

Zowel Punto Kiosk (**Brusselsestraat 33**) als Punto Caffè (**Leopold Vanderkelenstraat 17a**) zijn ideaal om even wat koffie bij te tanken, maar ze hebben ook heerlijke smoothies. Veel keuze en kwaliteit gegarandeerd.

2. DE WERF

De Werf (**Hogeschoolplein 5**) is legendarisch bij Leuven's locals en zeker bij de studenten. Goedkoop en mega gezellig. Bestel zeker eens een van hun lekkere wraps en als dessertje een petit beurre taart!

3. CAFE COMMERCE

Cafe Commerce is gelegen op de **hoek van het Ladeuzeplein en het Herbert Hooverplein** en wordt ook wel het gezelligste cafe van Leuven genoemd. (onze eigen fakbar Letteren niet meegerekend uiteraard). Het terras kijkt uit op de centrale bib en je kan ook genieten van de muziek van de Beiaard.

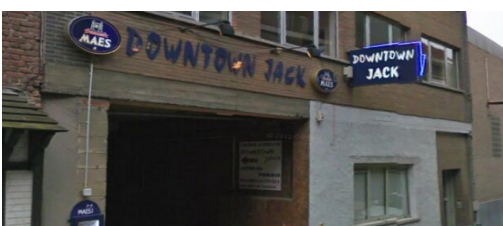

4. DE KRUIDTUIN

De kruidtuin is echt een pareltje van Leuven waar je even tot rust kan komen na een lange lesdag. De oudste botanische tuin van Leuven is echt een must see! **Kapucijnenvoer 30**

5. STADSPARK

Wanneer het zonnetje terug begint te schijnen trekken de studenten massaal naar het stadspark voor een gezellige picknick, blokpauze, sport etc.

6. DOWNTOWN JACK

Een Geliefde plaats voor de pool -en snookerfans waar je ook nog gezellig kan eten en drinken. De favoriete spot van onze boys van het hoogpraesidium! **Parkstraat 40**

7. NOSH

In de ochtend geen vroege lessen? Dan kan je gezellig ontbijten of lunchen in de Nosh. **Naamsestraat 14**

Hermes' Hemelingeprezen *HAIKU'S*

Reis mee door het leven van de geschiedenisstudent in deze collectie van herkenbare, doch verrassende anekdotes. Lach, beef, laat u ontroeren. Of sla de pagina gewoon om, het is tenslotte een vrije wereld.

MARCEL SCHOOFS

Haiku 2: Haiku Returns

Ach, de laatste keer
is al even geleden
Kan ik dit nog wel?

***

Dagenlang nagenieten

Ging op vakantie
zonder zonnecrème op zak
Ik ben niet erg slim

***

Wijsheden deel 6

Een wijs man zei ooit:
Aan alles komt een einde
Behalve cirkels

***

Net zoals in De Film

Ik maak oogcontact
jij lacht ongemakkelijk
Cash of met de kaart?

***

Dicht bij jou

Zitten langs elkaar
intieme ruimte delen
Welkom in de trein

De Sprookjes van Stuðenterim

*Roodschachtje en de
grote boze Maanman*

Robbe Verbrugge

Bijna iedereen was als kind wel dol op sprookjes, toch hebben recente studies bewezen dat sprookjes minder aanslaan bij studenten. Dat onheilspellende fenomeen wou onze Hermesredactie tegengaan. Daarom hadden wij het plan om sprookjes aan te passen aan het studentenniveau en vandaag presenteren wij met trots het eerste sprookje; 'Roodschachtje en de grote boze Maanman'.

Niet zo heel lang geleden was er eens een meisje, 'Roodschachtje' genaamd. Hoewel ze een o zo onschuldig meisje was, had ze ook wel eens een rebels kantje en was ze opgegroeid in een marginaal milieu. (Dat verklaarde ook meteen waarom ze taal en letterkunde ging studeren.) Net zoals veel meisjes rond de 18 jaar, ging Roodschachtje naar de universiteit. En net als alle studenten aan de faculteit Letteren werd ze verliefd op de Fakbar Letteren en op haar studentenkring. Ze ging geen activiteit uit de weg en deed dan ook mee met de schachtenverkoop in het begin van haar eerste jaar. Ze werd geveild, kreeg haar schachtenmeesters toegewezen en ontving al rap de eerste opdracht. Die opdracht bestond uit een mandje vol lekkers verzamelen en naar één van haar schachtenmeesters te brengen. De winkels waren echter al toe – het was al laat op de avond – dus vulde ze een mandje met haar eigen eten en repte zich uit haar kot. Ze moest echter een heel eindje stappen, toch besloot ze een omweg te nemen doorheen het stadspark omdat ze dit zo'n mooie aangename plek vond. (Ze was immers zelf ook een yogasnuiver.) Het stadspark ging wel bijna sluiten, dus ze moest zich haasten. Terwijl ze snel door het mooie parkje stapte, had ze

het gevoel dat ze begluurd werd. Roodschachtje begon zich heel ongemakkelijk te voelen. 'Meisje, zou jij je rechter tet erop durven inzetten dat de mens ooit in de ruimte is geweest?!', toen ze dit hoorde sprong er een grote man uit een bosje dicht bij haar. Ze verstijfde... De geruchten waren dus toch waar. M. De Maanman bestond wel degelijk! Roodschachtje mocht niet tegen vreemde mensen praten van haar mama, dus ze liep door. Maar hij hield haar tegen door voor haar te springen; 'Ik geef u 1000 euro als ge kunt bewijzen dat een raket ver kan opstijgen!'. Nu plaste ze pas echt in haar broek van de schrik. Ze duwde hem vlug aan de kant met al haar kracht en zette het op een lopen. Ze hoorde hem haar boos naschreeuwen. Ze viel op haar knieën buiten het stadspark en begon hevig te huilen. Maar ze moest stoppen met wenen, haar schachtenmeester was aan het wachten. Zijn kot was vlakbij en dus snelde ze er heen, met haar laatste krachten. De deur van zijn inkomhal en kot waren al open. Vreemd. Ze ging binnen in het kot. 'Hallo, is daar iemand?', stamelde ze. 'Hier mijn kind', klonk het antwoord uit de slaapkamer. Roodschachtje ging op het geluid af en zag een man, bedekt door lakens, in het bed liggen. 'Maar schachtenmeester waarom heb je zo'n doorlopende wenkbrauw?', vroeg het

onschuldig eerstejaartje. 'Dat is om beter te kunnen fronsen wanneer iemand mijn gelijk ontkent'. Er viel ook iets anders raar haar op. 'Waarom heb je zo'n mooi geplastificeerd geel bordje met een ontkenning van de ruimtevaart?' 'DAT IS OM JE BETER TE KUNNEN LASTIG VALLEN!' Tot haar ontsteltenis sprong M. De Maanman uit het bed. Ze zette het op een lopen. Maar hij volgde haar en bleef haar volgen. Toen ze uit het gebouw van het kot rende, zag ze opeens het paarse uniform van de stadswacht. Ze schreeuwde moord en brand en de sympathieke man kwam aanlopen. Achter haar stond M. De Maanman echter al zeer dicht bij en tilde zijn bordje op zodat ze dit beter kon zien. Haar ogen brandden. De stadswacht haalde echter het maximale uit zijn functie door te schreeuwen: 'seg dat mag wel niet eh! Laat dat meiske eens met rust!' M. De Maanman was ontsteld en zette het op een lopen. Zo was Roodschachtje weer veilig, totdat ze in alma 2 ging eten. Maar dat lieve studentjes, is weer een ander verhaal.

WAT ALS CHARLIE CHAPLIN NIET OVER DE BANANENSCHIL VIEL?

Door Alec Verhaeren

Het jaar is 1915. In de zalen loopt een speelfilm met opkomende ster Charlie Chaplin, genaamd 'By the Sea'. Vele kijklustigen gaan naar de film in de hoop om van een leuk avondje van entertainment en gelach te kunnen genieten. Een van deze is Lillian Dover, moeder van de nu 82-jarige Miriam Dover: 'Ze vertelde nog tot haar oude dag over die ene keer in de cinema' vertelt de oude doch praatgrage Miriam ons, 'maar niet bepaald op een tevreden manier'. Miriams moeder Lillian was namelijk een van de eerste getuigen van vermoedelijk de meest spraakmakende gebeurtenis in de filmgeschiedenis. 'By the Sea' begint nochtans hoopvol: Chaplin eet een banaan en laat deze achteloos op de grond vallen. 'Iedereen in de zaal stond klaar om te lachen, vertelde moeder mij en mijn broers. Iedereen kende namelijk al de bananenschil-grap, maar had het nog nooit eerder op het bewegend beeld gezien.' Charlie Chaplin zou namelijk de eerste persoon zijn die de bekende grap in een speelfilm zou vertonen, althans dat dachten de kijkers toch. Wanneer de acteur namelijk klaar staat om te stappen op de schil, stopt hij plots en draait rechtsomkeer. Ontzetting en ontsteltenis onder het publiek primeert. 'In de zaal waar moeder zat was er aanvankelijk vooral gemor. Dit draaide al snel uit tot openlijke verbazing en zelfs woede. Kijkers uit die tijd waren toen nog niet klaar om zo'n knap staaltje van satire op het groot scherm te zien. Nu is sarcasme en ironie dagelijkse kost, maar in die tijd kon men dat in een langspeelfilm nog niet plaatsen.'

Dat de escapade van Chaplin (of juist het gebrek eraan) veel kritiek uitlokte, valt niet te betwisten. Toenmalige filmcritici waren bijzonder misnoegd over de streek. Hoe een vooraanstaande recensent van toen het verwoordde: '(...) wat Chaplin hier doet is een tegengestelde apotheose van de film.

Het is het antidotum tot het plezier dat het bewegend beeld normaal bij de mensen teweegbrengt. Geen enkel afrodisiacum zal in de toekomst door de schade dat hier is berokken het genot van het grote doek kunnen doen terugkeren.' Teleurgesteld waren de mensen inderdaad. Verward keerden ze het grote doek de rug toe en zochten hun bron van plezier ergens anders. Het is geen toeval dat rond deze tijd de verkoop van boeken (meer bepaald genotsboeken) een stijgende trend kende. Cinema's daarentegen boekten massaal verlies in hun ticketverkoop en werden in hoeveelheid alsmaar kleiner. Vele acteurs probeerden de schade van Chaplin te beperken in de hoop de reputatie van de speelfilm te herstellen. In een film van Buster Keaton enkele jaren later bijvoorbeeld zal de acteur expliciet over de bananenschil vallen om de kijkers tevreden te stellen, maar het zou verloren moeite blijken te zijn.

'Ons beeld van dit hoger wezen is daarom ook een halfgepende banaan. Met een zonnebril aan, want dat is cooler.'

Hoewel Chaplins stunt in zijn tijd niet werd gesmaakt, wordt het vandaag onder filmhistorici druk bediscussieerd. 'Dat het bijzonder subversief was,' vertelt filmhistoricus Jan Samuels ons, 'valt niet te betwisten. Wat vele van mijn collega's in deze scène zien, is een kritiek op wat wij als publiek verwachten van een grap. Charlie Chaplin stelt eigenlijk de vraag: "Als iedereen al weet hoe de grap zal aflopen, kan men dan wel nog spreken van een grap?" Dat er iemand was die het lef had om deze vraag te stellen in een van de eerste speelfilms, is wonderbaarlijk.' In de jaren '50 werd de welbepaalde scène als het ware herontdekt in academische kringen.

Meer en meer keken mensen naar het gebeuren vanuit een filosofische invalshoek. In die mate zelfs dat het de start gaf aan een geheel nieuwe filosofie gebaseerd op het neoplatonisme, genaamd het neo-neoplatonisme. 'Heel het neo-neoplatonisme,' dixit Hans Haerens, voorzitter van de Vlaamse Vereniging van Neo-neoplatonische Vrienden, 'draait rond het idee van de essentie van een bananenschil enerzijds en de essentie van een grap anderzijds. Heeft u bijvoorbeeld al eens geprobeerd om over een bananenschil te glijden? Ik wel en ik moet zeggen dat het haast onmogelijk is om er over te vallen. Dus waarom gaan we er dan toch meteen vanuit dat zo'n schil op de grond hiervoor gemaakt is, ook al is het in de praktijk ontoepasbaar? Wij stellen dan logischerwijs vast dat er wel een hoger wezen moet zijn die ons deze ingeving van nature meegeeft. Ons beeld van dit hoger wezen is daarom ook een halfgepende banaan. Met een zonnebril aan, want dat is cooler.'

In intellectuele en academische kringen is de naam Charlie Chaplin bijgevolg bekender dan bij het groot publiek. Toch valt de invloed dat de acteur heeft gehad op de cinema niet te onderschatten. Men begreep dat de film niet te controversieel te werk mag gaan en haar publiek zeker niet mag provoceren met subversieve grappen. Hierdoor heeft het nog tot in de jaren '70 geduurd vooraleer de eerste niet-stille komische film uitkwam, namelijk de klassieker "Casabanana". Verder is de banaan een bekend horrorsymbool geworden, denk maar aan bekende films zoals "The Banana of the Opera" uit 1925 en "Attack of the Killer Bananas" uit 1978. Wat oorspronkelijk leek als een onschuldige stuk fruit is door Chaplins grap nu ook uitgegroeid tot een universeel symbool van verzet. Van Venezuela tot Hong Kong gooien mensen met bananen naar de autoriteiten om hen enerzijds vuil te maken en anderzijds te doen uitglijden (met beperkt succes). Niets om mee te lachen dus.

Milan

Hekelt

Ha! Ik ben terug. De deur achter mijn Hermes Heerschappij is dan wel dichtgetrokken en gesloten, het behoeft geen genie te realiseren dat de haat in mijn lichaampje zich geen ene spreekwoordelijke reet aantrekt van dergelijke aardse zaken. Wie dus een hele zomer heeft liggen worstelen met de acceptatie dat dit magazine het voortaan moest stellen zonder ieders favoriete haatrubriek, kan bijgevolg de strijd tegen het bittere innerlijke staken. I'm here to stay, bitches. Maar goed, laten we niet te lang blijven stilstaan bij mijn wonderbaarlijke comeback: er is werk te doen. Wat gaan we vandaag haten? Ik leg het snel uit: het woord medeklinkers.

Door Milan Vandermeulen

Man die zich ergert aan het woord 'medeklinker' in kroeg, Hiëronymus Consonantus, 1748

Ja, dat leest u goed. Ik bedoel natuurlijk niet dat ik medeklinkers op zich haat, hoe kan dat zelfs? Vanzelfsprekende dingen zijn echter bij uitstek herhalenswaard, daarom nogmaals en on the record: ik heb niets tegen medeklinkers. Waar dit epistel zal belichten, onderzoeken en verklaren is het woord 'medeklinkers'. Het menselijke leven is een conditie die de nare neiging heeft om serieel lomp te zijn. Geen groot geheim, me dunkt. Men hoeft maar rond te kijken in de eigen omgeving en te aanschouwen waar onze diersoort de boel verkeerd heeft aangepakt. Kwatongen zouden beweren dat de lijn der evolutie geplaveid is met gevallen steken. Zo werden groepen uitgemoord, rooien we bossen aan de lopende band, is David Bowie overleden, bestaat VTM en mag Het Laatste Nieuws zich legaal een krant noemen. Nu wil ik graag het woord 'medeklinker' nomineren om in die lijst te komen staan. Blijf zitten, ik leg het uit.

Het is eigenlijk bedrieglijk simpel: het klopt niet. Het kan niet. Het woord is te absurd voor woorden. De bedoeling is verwijzen naar een groep letters. Welke kennen we

zoal? De klinkers, inderdaad. Dat is in dit geval de groep die we niet zoeken. We gebruiken het woord om te verwijzen naar het exacte tegenoversgestelde van klinkers en wenoemenze...MEDEklinkers. Dit is niet alleen extreem verwarrend, het getuigt van een accuut geval van nalatigheid en domheid. Het betreft hier een concept dat een betekenisgevende functie heeft, maar in haar eigen betekenis even leeg is als het muzikale talent van Niels Destadsbader.

'Het menselijke leven is een conditie die de nare neiging heeft om serieel lomp te zijn.'

Het getuigt dus van een zeer typische uiting van menselijk gedrag. Uiteraard groeien woorden natuurlijk en wordt doorgaans niet eenzijdig plots zomaar bepaald wat hoe waarom zal heten. Het is best mogelijk dat we ooit in de grotten van Lascaux vertrokken met een ander woord dat veel beter paste, maar door systematisch wanbeleid en richtingloosheid misvormde tot het monster dat de Nederlandse taal in al haar krochten zal blijven

verteren. We mogen eigenlijk onze handjes kussen dat dit geen traditie is die werd verdergezet. Stel je voor dat je moet stoppen voor het medeblauwe verkeerslicht, je naar het toilet gaat en je medet-shirt moet uittrekken of je honger krijgt en medekak eet. Hoewel komisch goud, valt meteen op aan welke onnozelaarij we hier ontsnapt zijn.

Sta mij bij wijze van uitleiding toe een korte suggestie te maken om voor eens en altijd een eind te maken aan de hemelstergende nachtmerrie waarin we nu nog steeds gedwongen leven. het is 2019, binnenkort kunnen we aids genezen, we golfen op de maan en de eerste mens die 200 jaar gaat worden, is misschien al geboren. Ik offer mezelf op om mijn licht ook op deze zaak te laten schijnen en 2 kandidaten te suggereren en indien nodig met lichte dwang door te duwen: anti-klinkers of tegen-klinker. Zo verwijst het woord eindelijk naar wat het is, in plaats van niets meer te zijn dan een zwakke taalkundige stofwolk. Stofwolk is eigenlijk ook een verkeerd woord, het is geen wolk, maar dat is voer voor een ander stuk.

De patat... der West-Vlaming

Na een jaar op deze faculteit Letteren vertoefd te hebben (als autochtone Leuvense jongeling), tussen allerlei soorten en rassen mensen, is er slechts één ras dat me echt is opgevallen; dat der West-Vlamingen. Ze fascineerden me zo hard dat ik een jaar lang mijn bevindingen over deze organismes heb neergeschreven. Gebundeld vormen deze bevindingen een heus onderzoek, waarvan ik in dit artikel een korte samenvatting geef.

Door Robbe Verbrugge

Ik spotte veel gelijkenissen tussen ons: beiden droegen we kleren, deden we gelijkaardige handelingen en lachten we Limburgers uit

Al een jaar lang kreeg ik de kans om me met West-Vlamingen te omringen, hier aan de faculteit Letteren. Meestal waren dit vriendelijke wezens met het hart op de juiste plaats, een beetje vergelijkbaar met de Hobbits van Middelaarde, maar met toch wat een vreemde voorliefde voor aardappels. Zij verkiezen eerder de benaming ‘patat’, die ze absoluut moeten ‘rooien’ wanneer de maanden juli en augustus beginnen. Al in het begin van vorig academiejaar wou ik hun liefde voor deze eetbare knol beter begrijpen en wou ik ook hun andere mysteries ontrafelen, dus zocht ik een typerende West-Vlaamse proefpersoon. Dat lokaliseren was niet zo heel erg moeilijk; ik meende immers toen ik in een aula stapte wat bronstige hertenkalveren te horen maar het waren gewoon enkele West-Vlamingen die letterlijk over koetjes en kalfjes aan het praten waren. Voilà, ik kon zelfs een target uitkiezen, ik ging dan maar voor een meisje met een felrode jas waarvan de naam niet verklapt zal worden, wegens privacy redenen. Weldra zat het meisje in mijn vriendengroep en kon mijn studie zich volop ontwikkelen. In het begin was het even wennen; onverstaanbare keelklanken, het geluid van klompen wanneer je ze ziet en ze had altijd ‘patatjes’ mee in haar boterhamendoos (of zoals de vertaling in het West-Vlaams blijkbaar klinkt: ‘Das minne schojne broddoase van Mega Mindy’). Ik spotte veel gelijkenissen tussen ons beiden: beiden droegen we kleren, deden we gelijkaardige handelingen en lachten we Limburgers uit. Toch kon ik haar

niet helemaal verstaan en begrijpen... er was toch iets wat hen onderscheidde en dus haar, en de rest van haar ras, toch tot een uniek wezen maakte. Mijn frank viel pas toen, op een mooie lentedag, ze me haar akkervrucht aanbood. De eerste hap deed mijn mond openvallen, zulk aroma had ik nog nooit geproefd. Zo’n West-Vlaamse aardappel is niet te vergelijken met de droge, behaarde aardappels die je hier meestal in Leuven om omstreken kunt vinden, mijn ogen gingen echter pas werkelijk open toen het jaar vorderde. Ik begon naargelang de examens van juni vorderde de taal ook werkelijk meer te begrijpen en begon ergens zelfs het akkerleven te bewonderen, opeens waren die vreemde Westerlingen niet eens meer zo merkwaardig. Mijn psychiater verklaarde doodleuk dat ik gewend geraakte aan die homo sapiens pataticus, maar dat gelooft zelfs het kleinste kind niet. Mijn proefpersoon werd ook steeds een betere vriendin en het gebruik van mijn West-Vlaams vocabularium steeg snel, naarmate ik meer West-Vlaamse akkervruchten plukte. Uiteraard viel deze correlatie me direct op en kwam ik tot een opvallende, baanbrekende en nobelprijsverdienende conclusie: West-Vlamingen zijn gemuteerde Leuvenaars die teveel patatjes gegeten hebben (dit kan ook in de aggregatietoestand van puree of frietjes voorkomen). Dus wil je een West-Vlaming begrijpen en verstaan, pluk dan gewoon zijn/haar patat. (Er wordt niet aanheraden ermee te overdrijven of je kunt niet meer kereke weren).

Dromen boven woorden

Door Arne Vermassen

Deel 1

De eerste keer gebeurde het met een sepiakleurig mastodont, het soort boek dat ik onder normale omstandigheden meteen zou diskwalificeren, omdat het te zeer stonk naar stof, de spelling te ouderwets was en de pagina's los in de kaft hingen. Kortom, het was te oud. Natuurlijk, later vertelde ik met plezier, aan iedereen die het wilde horen, dat toen de bibliothecaris mij het boek overhandigde, ik een tinteling in mijn vingers voelde die meteen verried welke bijzondere ervaringen er zouden ontspruiten aan die kruimelige bladzijden. In realiteit ging het om pure, ongeremde paniek. Een dag later zou de deadline, nogmaals, alle hoop wegscheren op een succesvol jaar. Overal rond mij zaten studenten verzadigd op hun stoeltjes, tevreden dat ze zo vroeg begonnen waren en stilaan van een welverdiende vakantie konden genieten. Maar wat had ik? Niets. Een zielig voorwoordje dat ik snel in elkaar had geflanst. In minder dan 24 uur diende ik mijn taak binnen te brengen, en nog steeds was ik op zoek naar secundaire literatuur. Het is dus geen wonder dat ik mijn ledematen niet meer voelde toen ik de bibliotheek verliet en niet opmerkte dat ik in mijn handen nog steeds 'De Biografie der Leuvense rechtsgeleerden' hield, gedrukt in het verlichte jaar 1893. Wat mij betrof, het meest nutteloze boek ter wereld. Die avond zat ik aan mijn bureau. Buiten weerklonk de prettige melodie van een avondje uit, schizofrene muziek, voorbij

daverende bussen en kreten als kanonschoten, hierbinnen enkel mijn eigen bewegingen, pijnlijk uitvergroot totdat elke zucht het gebulder van twintig stemmen leek. Wanhopig bladerde ik doorheen het boek. Daar werd het enthousiasme voor grondwettelijke kwesties van een dode jurist geprezen. Hier kleefde een koffievlek twee pagina's tezamen. In mijn verbeelding was de koffie afkomstig uit Congo, een product van koloniale excellentie. Ik rook eraan. Geen plezierige lijn- of inktgeur, overigens ook geen slavenzweet, maar het aroma van een wasdoekje dat al weken naast het fornuis hing. Uiteindelijk las ik de woorden niet meer. Ik telde simpelweg de pagina's, een volledig zinloze bezigheid. Toch had ik het gevoel dat ik bij elk cijfer dichter bij mijn doelwit kwam. Tweehonderd is de laatste pagina die ik me herinner. Ergens hierna moet ik in slaap zijn gevallen, met mijn hoofd tussen de woorden van 'De Biografie der Leuvense rechtsgeleerden'.

In de duisternis zwollen allerlei tinten zwart tot zwerige sensaties, die mij allemaal tegelijk overvielen als de caleidoscopische graffiti naast spoorwegen. Na de eerste verwarring trok ik allerlei grenzen en lijnen. Ik wilde namelijk begrijpen naar wat ik keek. Keek ik wel? Nee, ik keek niet; ik voelde. Wierrook wemelde tussen de gewaden, kleefde aan de straatstenen als zwarte teer. Helemaal in het midden, een

Pas enkele dagen later, op een zonverlicht terrasje in een cirkel van vrienden, begreep ik wat me overkomen was.

geblinddoekt beeld, bronzen schalen in haar rechterhand, als het afgehakt hoofd van Goliath. Sterke overtuigingen drongen zich op. Hier geloofden mensen in. Hier barstten ze in tranen uit of schoten ze rood aan van woede, wanneer een domoor het durfde de basiswaarheden te ontkennen. Gerechtigheid! Vrouwe Justitia! Andere ia's barstten als geplette perziken. Het resultaat van al mijn puzzelwerk in deze kleurrijke wereld bleek namelijk een vreselijke tweedeling bloot te leggen. Bovenaan brons. Onderaan teer en zwavel. Een publiek van zwartgeblakerde schoolers bekeek in alle sereniteit deze heilige optocht van rechtsgeleerden, en het beste van al: ze geloofden er allemaal in.

Toen ik weer ontwaakte, in een poeltje kwijl, zocht ik meteen naar mijn laptop. Geen enkel ogenblik mocht verloren gaan aan pietluttigheden. Het kon me niet schelen dat de duistere nachthemel geen tijdstip verried of dat ik zojuist een boek van meer dan honderd jaar oud had geruïneerd. Ik moest schrijven. Het voorwoord verdween als eerste, daarna de titel. Enkel een witte pagina kon de volle betekenis van mijn visioen vatten. Na enkele uren zonder een ogenblik rust besloot ik dat ik erin geslaagd was die gevoelens te vatten. Het was perfect. Het was af. Pas enkele dagen later, op een zonverlicht terrasje in

een cirkel van vrienden, begreep ik wat me overkomen was. “Hoe heb je dat toch gedaan?”, vroeg een vriendin, met enige venijnigheid in haar stem, “Een heel semester nietsdoen en dan in de nacht voor de deadline zoiets neerpennen. Plagiaat?” Ik dronk van mijn glaasje, hield de vloeistof enkele ogenblikken in mijn mond, zodat het fruitige parfum mijn smaakpapillen doorweekte, en dacht na over haar woorden. Ze had, zonder het goed en wel te beseffen, gelijk. “Het was een beetje plagiaat, eigenlijk”, verklaarde ik, “Die avond viel ik in slaap boven een oeroud boek en het was alsof de woorden tot me spraken, alsof ze me een verhaal wilden vertellen. Ik denk dat ik hun emoties heb geplagieerd.” Mijn vrienden schaterden het uit. Allerlei welgemeende uitroepen over hoezeer ik toch kon zeveren, deden de hoofden van de andere café-gasten verveeld in onze richting draaien. Ik lachte met hen, want ik was gelukkig. We bestelden meteen nog een rondje. Maar eens het gelach uitgestorven was, zag ik in de verte flatgebouwen en lichtjes waarachter hele levensplaatsvonden en bomen zachtjes zwierend in een zomerbriesje en donkere gevels met hun ogen eeuwig op de straten gericht. Ik verlangde mijn hoofd er te rusten en het allemaal te dromen.

Wordt vervolgd...

Kleuters, peuters en studenten

Wat maakt een kleuter een kleuter, een peuter een peuter en bovenal een student een student? Ik vermoed dat enkel pedagogen het antwoord daarop weten, dus ik zou het graag aan iemand met zulk een beroep vragen. Aangezien er echter maar één pedagoog is die ik ken en hij voornamelijk op twitter zit te discussiëren over rechters, zit er mij niets anders op dan dat zelf uit te pluizen. Succesvol of niet, hier volgt mijn poging tot een grondige analyse van deze drie schepsels. (Ja eigenlijk twee, aangezien ik buiten de leeftijd zelf niet echt zoveel verschillen zie tussen een peuter en een kleuter. De titel stond mij gewoon aan.) Veel leesplezier!

Door Alec Verhaeren

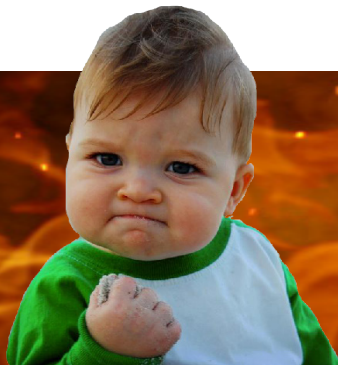
Gelijkenissen

Eerst en vooral: **respectloosheid**. Geef een peuter bijvoorbeeld eens een stuk speelgoed. Eerst zit het wezen ernaar te kijken, dan plezier mee te maken en plots, alsof het niks is, gooit hij het met een kreet van uitbundig gelach gewoon weg. En als dat nog niet genoeg is, beginnen ze soms verdomme te wenen omdat ze dat stuk speelgoed niet meer hebben. Zo goed als geen respect voor hun eigen materiaal. Nu ik ga niet beweren dat als je een student een stuk speelgoed geeft, hij het plots gaat wegslijten. Ik durf wel te zeggen dat als de student een beetje gedronken heeft, hij plots geld genoeg bezit. Ik geef een voorbeeld rechtstreeks gegrepen uit het dagelijks leven. Een vriend van mij, laten we hem V. D. noemen, klaagde ooit dat hij te weinig geld had om te gaan eten. Nog geen seconde

later vertelde hij mij dat hij zojuist twee bakken Cara in de Colruyt had gekocht. Jah, there's a shocker. Het speelgoed van de peuter kun je dus vergelijken met het geld van de student. De mama en de papa geven hun kind een schoon centje, de student gaat er uitbundig mee te werk en wanneer ze het zelf verspild hebben: alomteverbaasd dat ze het niet meer hebben.

Ten tweede: **voldaanheid**. Ik geef toe dat de vorige alinea positiever kon. Daarom ga ik de volgende gelijkenis wat aangener maken. Een kleuter is snel tevredengesteld. Geef ze een stuk speelgoed, een glimlach en hun mama's tetje (of is die fase dan al lang gepasseerd? Ik heb echt geen idee) en dag traantjes. Respectievelijk voor de student zijn deze: geld, vriendschap en de tap van de fak. O, prijs de dag

wanneer de mama en de papa geld op de student's bankrekening storten! Prijs de vrienden die hem steunen doorheen de lessen! En bovenal prijs de fak, voor haar goedkope beschikbaarheid van de tap aan iedereen die er nood aan heeft! Het leven van de student is bovenal eigenlijk hetzelfde als een peuter: slapen, drinken en plezier maken. En niet per se in die volgorde. Ja ok, een student moet ook nog studeren, maar dat is bijzaak. Een kleuter moet eveneens bijvoorbeeld leren hoe hij zelf zijn jas aantrekt, maar dat betekent niet dat zijn hele essentie bestaat uit het al dan niet slagen in die opzet. En zoals Sartre al zei: existentie gaat vooraf aan essentie. Dat heeft er dus absoluut niets mee te maken, maar het is wel een zin om bij stil te staan.

VS.

Verschillen

Om te beginnen: de **onderhandelingszin**. Neem nu bijvoorbeeld terug het speeltje van de peuter. Stel u nu eens voor dat je die gewoon afneemt van het kindje, zonder er aan vuil te maken waarom. Eerste reactie? Geween, geweentje en nog eens geweentje. Maar wat krijg je nu als je eens iets anders in de plaats voorstelt? Een koekje bijvoorbeeld, of een beetje chocolademelk? Na wat wikken en wegen, zal de peuter uiteindelijk het beter alternatief inzien en je voorstel accepteren. Geen traantjes meer dus.

Maar wat krijg je nu als je het favoriete dingetje van de student afneemt, zijnde bier? Laat mij het stellen via een hypothetische confrontatie:

Student: geef mijn pint is terug, gast!

Antropoloog: Wil je anders in de plaats een colatje, of een ice tea'ke?

Student: Gast zwans nie en geef mij mijn pint terug

Antropoloog: wat dacht je van wat water?

Student: jong ik zen gene vis he

Antropoloog: anders een pizza?

Student: (twijfelt) jong ik zen het moe, ik wil bier!

Enough said.

Ten slotte: **lezen**. Heb jij ooit een student vrijwillig een boek zien lezen? Ja dat dacht ik al. Een peuter doet soms nog ten minste een prentenboek open.

Ziezo, dat was het dan weer. Ik hoop dat mijn analyse even correct was als dat de inhoud ervan volledig incorrect was.

WELKE Ambetanterik BEN JIJ?

Laten we eerlijk zijn: de mens is een ambetant schepsel. Perfectie bestaat niet, dus alles wat we doen, krijgen en geven zal deze grens nooit bereiken. Geen wonder dat iedereen dan zo ontevreden, ongelukkig en koleirig is! Of zo voelt de Hermes-redactie het toch aan. Maar omdat een mens sowieso gelukkiger wordt als hij zichzelf beter leert kennen, springt de Hermes te hulp en stelt het deze enorm wetenschappelijke persoonlijkheidstest voor! Enjoy!

1) Je bent 's avonds alleen thuis, wat zijn je plannen?

- a) Als ik een feestje houd, gaat niemand toch afkomen'
- b) Je zet VTM op en geeft commentaar op alles dat beweegt op het scherm
- c) Je gaat slapen
- d) Je houdt je bezig met reacties te plaatsen op de HLN-website

2) Je zit tijdens een fakfeestje verwickeld in een banaal en doelloos gesprek, wat is je volgende stap?

- a) Je gaat even verkondigen dat het feestje waarschijnlijk op een sisser gaat aflopen
- b) Je zegt effectief dat hun gesprek banaal en doelloos is en dat ze beter met een nuttig onderwerp zouden afkomen.
- c) 'Het kan me niet zoveel schelen'
- d) Dit is je kans om eens over het migratiedebat te beginnen

3) Je gaat naar de cinema maar je ziet een lange rij staan aan de ticketverkoop, wat doe je?

- a) Terug naar huis gaan, grote kans dat wanneer ik aan de beurt ben de tickets zijn uitverkocht
- b) Je gaat luid en duidelijk meermaals verkondigen van hoe belachelijk je het vindt om in de rij te staan wachten

c) Je bent al verbaasd dat je effectief uit je huis bent gegaan om een film te kijken

d) 'Dit is het perfecte moment om eens luidop een controversieel standpunt te verkondigen over het migratiedebat'

4) Je hebt te weinig geld op je bankaccount staan, wat doe je?

- a) 'Ik ga waarschijnlijk toch arm op straat eindigen, wat maakt het uit?'
- b) Je steekt de schuld op een willekeurige bankier en zegt dat de schulden crisis van 2008 volledig aan haar te danken is
- c) Ach, je kunt even goed gaan bedelen op straat
- d) Je zoekt een slachtoffer in de bank om over heikel standpunt te praten, je hebt toch niets te verliezen

5) Je bent zat en je voelt een drang om iets te sturen naar je ex, wat ga je doen?

- a) Je begint te wenen en stuurt haar/hem onmiddellijk dat je terug samen wil of anders komt het niet meer goed met je
- b) Je noemt al de redenen op waarom jij al van plan was het met haar/hem uit te maken, ondanks dat je ex je voor was
- c) 'Ik heb drank, ik heb geen lief nodig'
- d) Je wordt kwaad en stuurt haar/hem beledigingen

6) Een vriend van je zegt dat hij zojuist verliefd is geworden, wat denk je?

- a) 'Dat gaat ongetwijfeld op niks uitdraaien'
- b) Je bekijkt je vriend eens en vraagt of het slachtoffer blind is
- c) Je zucht, zet je pint met een klap op tafel en gaat mopperend naar huis omdat je gestoord werd met zo'n onnuttige informatie
- d) Je zuigt uit je duim dat de persoon waarop je vriend verliefd is een geslachtsziekte heeft, just for fun

7) De professor komt 14 minuten en 59 seconden te laat in de les, hoe reageer je?

- a) Dat had je al zien aankomen
- b) Je vloekt binnensmonds
- c) Je bent al verbaasd dat je effectief in de les bent
- d) Je trapt het af

8) Een ambetante Hermes-redacteur geeft in een persoonlijkheidstest commentaar op je levensstijl, wat is je reactie?

- a) 'Er wordt altijd commentaar gegeven op mijn

levensstijl' Ween, ween, ween.

- b) Je gaat de onnozelaar eens je gedacht zeggen
- c) Je bent wie je bent, wie commentaar geeft doet dat maar
- d) Je maakt zelf een persoonlijkheidstest waarin je commentaar geeft op de levensstijl van dezelfde Hermes-redacteur

9) Iemand komt naast je zitten in de les en wil een conversatie starten, wat nu gedaan?

- a) Je maakt nooit vrienden, dus nu zal ook niet anders zijn
- b) 'Amai, gij hebt wel een lelijke trui aan'
- c) Meh.
- d) Je verkondigt je mening over het migratiedebat

10) Ten slotte, wie is je favoriete ambetanterik?

- a) Bart De Wever
- b) Richard Dawkins
- c) Donald Trump
- d) Jean-Pierre van Rossem

.....

Meeste A: de pessimist

Ok mooi, niets draait op iets goeds uit. Maar moet je dat daarom ook in nagenoeg elke situatie verkondigen? Als je al vanaf het begin ervan uitgaat dat het niet goed komt, ja dan komt het ook effectief niet goed. En als het dan toch sterker is dan jezelf, probeer er andere mensen is dan niet mee te storen. Partypooper.

Meeste B: de criticaster

Wow, is nu echt niks goed genoeg? Kan het echt altijd beter? Het strafste van al is dat je waarschijnlijk zelf geen beter alternatief hebt! Je vindt het gewoon nodig om iedereen erop te wijzen dat het niet voldoet en wat precies het probleem is. Oplossing? Neenee, enkel een probleem. Partypooper.

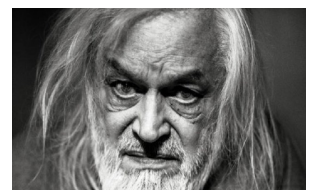

Meeste C: de onverschillige

Komaan, er moet toch iets zijn dat waarde heeft tot jou? Ok, Lucebert zei al eens: 'Alles van waarde is weerloos', maar jij neemt het toch wel heel ver! Kom leer eens tevreden zijn met wat je hebt seg, er zijn al genoeg nihilisten op deze planeet. Wederom Partypooper.

Meeste D: de polemist

Tweedracht zaaien is echt je ding he. Als de groep het unaniem met iets eens is, kom jij er lekker eens tussen om het compleet tegengestelde te eisen. Ja, je kunt het goed uitleggen, maar iedereen weet dat je het gewoon doet voor het plezier. Wel kijk, als je gelukkig wordt van andere mensen ongelukkig te maken, doe maar dan. Schoft. En partypooper.

IK DENK DUS IK BEN, OP HLN

- User:Renéke34Descartesxoxo

hln.be

Belgische toeriste (57) stuikt in elkaar op druk plein in centrum Napels en sterft

Franck Sébastien

Hallo ben een beginner op deze site Facebook Ik wil vrienden maken

Oké beste Franck, je kunt incapabel zijn... maar jij bent zelfs geen match voor Sociaal Incapabele Michiel.

hln.be

Meyrem Almaci wil zichzelf opvolgen als Groen-voorzitster

De Brucker Francois

Dat ze terug gaat naar turkeye met dien andere kwibus.

JA FRANCOIS SEG ZE ET MAER NE KEER GOET! DIT IS VLAEMSCHE GRONDT! NOOIT VERGETE DIT IS VLAESMCHE GRONT! AL DIE BRUYNEN DIE GEEN NETERLANDT'S LER-EN BUYTE!!!! LEVE DE VLAEMSCHE REPUPLIEK!

hln.be

NIEUWSFLITS. Opnieuw crimineel van Belgische Most Wanted-lijst opgepakt

Roland Maes

Stuur hem naar Deblock hij kan haar een beetje kietelen met zijn snor.

Maar dat is eens een goed idee Roland voor een straf! Daar kan een levenslange celstraf niet tegenop! Ocharmen dieje crimineel!

hln.be

Expert: "Niks is beter dan Netflix om bij in slaap te vallen"

Vicky Vanremoortele

Gewoon goe vogelen veur da ge ga slapen. Dan slaapte ineens te goei 🤘

Ahaa ook een vogelliefhebber, dat zien we niet meer zoveel. Ik wil gerust mee huismusjes gaan spotten Vicky!

hln.be

België is een prinsje rijker: prins Amedeo en 'Lili' verwelkomen zootje

Huguette De Gendt

Ale weer een snijboon bij

1 d Vind ik leuk Beantwoorden

Huguette stopt nu toch eindelijk eens met uw receptjes stap voor stap op facebook te zetten gvd! Koken en sociale media moet je gescheiden houden!

hln.be

Minstens 100 varkens komen om in zware boerderijbrand

Svenneke Vermeeren

Pulled pork vers van de stal. 🤔👍😂 85

1 d Vind ik leuk Beantwoorden

Ahaa een echte groene jongen! Geen stukske vlees wil ons Svenneke verloren zien gaan! Daar kan je nog wat van leren meneer Calvo!

hln.be

Middeltjes tegen snurken: wat helpt nu echt?

Met de anti-snurkborstband lanceert techbedrijf Philips...

Pieter-jan De Schoenmacker

Ik snurk NIE!!!!

1 d Vind ik leuk Beantwoorden

Owokay Pieter-Jan, owokay, iemand heeft complexen.

Björn Soenens legt uit

Amerika

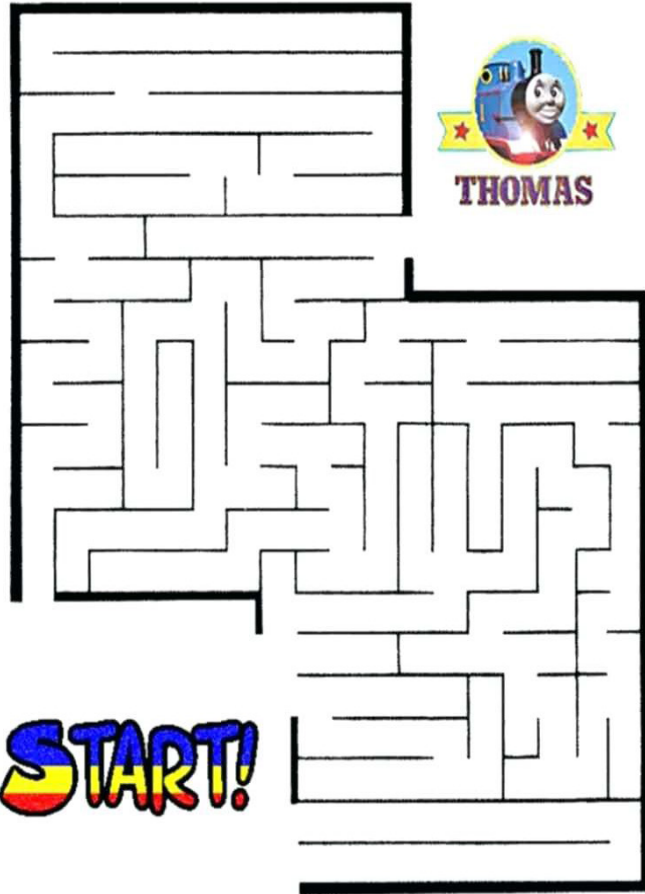

***Hallo jongens en meisjes. Ik ben het: jullie favoriete
Amerikacorrespondent, Björnske Soenens. Vandaag neem ik
jullie mee op reis naar het grote en ook enge Amerika. Ik ga
jullie veel uitleg geven over dit speciale land en jullie helpen
dit land beter te leren kennen. Reizen jullie met me mee?***

Vandaag praten we over de politiek van Amerika. In Amerika, of ook wel eens de Verenigde Staten genoemd, is er geen koning zoals in België. In plaats daarvan hebben de Amerikanen een *pre-si-dent*. Dat is zoals een koning, maar die dan wordt gekozen door de mensen zelf. Vreemd hè.

***Zo, dit was het dan weer. Ik hoop dat jullie
veel hebben kunnen bijleren van dit grote
land. Dag.***

8						1	4	7
		4		9				6
	2	3	7			8		
		9			1			2
			3	2				
	8				9	4		
		1						
9		6	1	4			3	8
5				6	3			

Fakbar Letteren

Your favourite waste of time

OPENINGSUREN

ZON	21u00 - 04u00
MAA-DON	12u30 - 04u00
VRIJ	12u30 - 18u00
ZAT	GESLOTEN

📍 **BLIJDE INKOMSTSTRAAT 11**
3000 LEUVEN

🌐 WWW.FAKBARLETTEREN.BE

📘 FACEBOOK.COM/FAKLETTEREN

✉ INFO@FAKBARLETTEREN.BE

☎ 016 32 53 77

22 september
18 november
17-22 november
27 november

Paleis der Pauwers. here we go again
Fak Letteren Birthday Bash
Verjaardagsweek
Kringenzuip

